

Getuigenis (naar Manu Verhulst) bij 'gevangenen bevrijden' over een moeder die elke dag haar zoon in de gevangenis gaat bezoeken...

Ik ga er elke dag naar toe. Hij is mijn kind. Ik heb hem gebaard, gevoed, gekoesterd. Ik leerde hem leven. Nu zie ik hem elke dag in een gevangenisplunje. Elke dag, dat ene moment dat ik hem een beetje moed mag inspreken. Elke dag neem ik de trein. Drie kwartier heen, drie kwartier terug. Dan denk ik alleen aan hem, aan zijn doffe blik en zijn schaarse glimlach. Hij is mijn kind, nu meer dan ooit.

*Zij breekt geen tralies af, zij geeft hem geen vijl en toch bevrijdt ze hem, van binnenuit... De dikste tralies zijn in ons hart gemetseld. Elke dag komt zijn moeder. Elke dag worden zijn tralies minder zwart. Zij is zijn moeder. En zij is dat nu meer dan ooit.*